

בעין חינוכית מספר 36, כ"ב בטבת תשס"ח¹

רווקות ורווקות

ר. ל.

בוגרת המכללה, מחנכת כיתה י' באולפנה באזור ירושלים

רווקות. רווקות. מילים שמלחיצות כמעט כל מי ששומע אותן. אולי בגלל זה מעטים הם האנשים שמתעסקים בהתמודדות ממשית עם "תופעת הרווקות" בציבורנו. אמנם חלק גדול מהטיפול בתופעה הוא דרך הדרכה, ליווי אישי ולימוד של כל רווק או רווקה ("כל" – הכוונה ממש כל אחד בפני עצמו ולא דווקא בלימוד כללי משותף), דבר שאנו לוקים בו בחסר, ובגדול! אך מעבר לזה, בשביל שיהיה על מה להתלבט ואת מי להדריך צריך שתהיינה **הצעות**. כן, גם אני רווקה (זמנית!) ובע"ה בקרוב אצטרף לצד המסייע והעוזר (תגידו אמן...!). אך נכון לעכשיו אני בצד השני, הצד שהיחס אליו לא תמיד סימפתי (אם בכלל קיים יחס). אני אישית עובדת במקום בו רוב גדול מאנשי הצוות הם אנשים "מהסביבה הנכונה" ולא "מארץ תאילנד" (=ביטוי לאנשים "לא קשורים" ו"לא רלוונטיים" כדי להציע שידוך עבורך²). כדאי גם להגיד שרוב האנשים בסביבתי היום-יומית הם אנשים בסביבות הגילאים 24–35 אשר אמורים להכיר "מועמדים" פוטנציאליים. כשהגעתי לשם בתחילת הדרך התבטאה אחת מחברותיי כך: "אותך בטח מחתנים שם תוך חודשיים". כפי שאתן רואות, הדבר (בינתיים) עוד לא קרה. יגידו הציניקנים שביניכם: "את בררנית, זה הכול". הנחת היסוד הזאת **יכולה** הייתה אולי להיות נכונה (אם בכלל), אם היו הצעות מצד אנשי הצוות שם. אך אני יכולה לספור על יד אחת את מספר ההצעות שהיו לי שם, מתוך צוות שמונה מעל 70 איש... איך ניתן להיות אשמה בבררנות יתר, אם אין מה "לברור"?

לא! אין בי כעסים, ואפילו לא הקפדה קטנה בלב עליהם. אני אוהבת אותם אהבת נפש, וכל אחד או אחת מהאנשים שאני עובדת אִתם הוא אדם גדול ומדהים. לאו דווקא עליהם באתי לדבר, אלא על כולנו, על התופעה הציבורית הכללית במקומותינו. פעם חשבתי שזו רק אני. אך אז התחלתי לשמוע מסביבי כמות לא קטנה של בנות (מעולות אחת אחת!!!!) שמרגישות בדיוק כמוני.

זאת מנהלת מרכז, זאת מחנכת וזאת מורה בחינוך מיוחד, זאת עובדת סוציאלית או אשת מחשבים, וכולן אומרות את אותו הדבר: אנשים כאילו (רק כאילו, כי בוודאי אף אחד לא מתכוון) מתעלמים מקיומנו. פשוט אין הצעות. נקודה.

ואז פגשתי רבנית אחת צדיקה שלימדה אותי בימי המכללה. כשהעליתי בפניה את התופעה, היא הבינה מצוין על מה אני מדברת והציעה לי לכתוב את הדברים ולפרסם, למען "נעשה" חשבון נפש ציבורי או פרטי. זאת תוך תקווה שאחר כך כל אחד ואחת יעשה יותר.

אז זה מה שאני עושה עכשיו...

¹ הדפים, כולל ההארות והשאלות בתחילתם וואו בסופם, בעריכת יונה גודמן.

² כפי שהגדיר זאת בעבר הרב יהושע שפירא הי"ו.

אני רוצה להדגיש שמעת לעת כשאני חושבת על סוגיה זו, אני מתחזקת תמיד במחשבה שהכול הכול לטובה, וברגע שהשייית ירצה הוא ישלח את השליחים הנכונים לדבר. לא צריך לבטוח בבני אדם ובנדיבים (=שדכנים נדיבים).

אך ללא קשר לכך, הרי נצטווינו כולנו – להשתדל. אתם שאומרים לרווקים: "תעשו השתדלות", "תתאמצו", אנחנו מבקשים מכם, כל הסובבים אותנו, חברות, מכרות וצוות, בענווה, בהכנעה ובמחילה: **תשתדלו גם אתם! תתאמצו גם אתם!** (אין צורך להוסיף שאם אין שום קשר בשידוך שאתם מתכננים, עדיף שלא תעשו מאשר תעשו). בהזדמנות זו צריך לומר תודה גדולה למעטים הצדיקים, שלא מרפים, וממשיכים לחשוב ולנסות להקים עוד בתים טובים והגונים בעם ישראל. יישר כח!

ה' יברך את כולנו, ונזכה עוד השנה לרקוד בהרבה חתונות קדושות ולשמוח בישועת ה', הכללית והפרטית.

ממני הקטנה,
הרווקה הזמנית

הרהורים חינוכיים

- נראה לי שחשוב לנתח את התנהגותנו. מדוע (רובנו) לא מרבים להציע?
- ☺ כי היא בטוח מוצפת הצעות? (למה לנחש? עדיף לשאול אותה האם היא מוכנה לשמוע).
 - ☺ כי היא בטוח מסתדרת לבד ותראה בהצעה עלבון? (חזרנו לניחושים. עדיף לשאול).
 - ☺ כי הצעתי לה פעם ולא יצא מזה כלום? (כנראה שאָתו לא התאים. תנסי הצעה אחרת).
 - ☺ כי אני לא מכירה מספיק בניים? (תבררי, תתענייני. רוב הבנות לא מתעקשות שתכירי אישית היטב גם אותן).
 - ☺ כי אנו סתם עצלנים? באמת רוצים לעשות ובאמת מתכוונים להרים טלפון. מחר...

מְהֵרָה ד' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם
קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל פְּלֵה
קוֹל מְצַהֲלוֹת חֲתָנִים מִחֻפְתָּם

מסביב לדפים:

- א. מי שמוכנה לשתף את כלל הבנות במחשבות בתחומי חינוך וחיים המתאימות לרוח של "בעין חינוכית", מוזמנת לשלחן אליי: yyg8@zahav.net.il.
- ב. ניתן לעשות מנוי אישי (ללא עלות) על דפי "בעין חינוכית". נא לפנות לשרון: sharonz@orot.ac.il.
- ג. מומלץ לשמור על דפי "בעין חינוכית" לשימוש עתידי.
- ד. נשמח אם תפיצו את הדברים הלאה, למשפחה ולחברים מחוץ למכללה.
- ה. דפים קודמים ניתן למצוא ב:

<http://www.orot.ac.il/orot/InfoPagePublishes/EducationalViewPoint/default.aspx>